

Mani Gholami Solo Painting Exhibition / 17-27 November 2023

نمایشگاه نقاشی‌های مانی غلامی

افتتاحیه

بیست و ششم آبان ماه

هزار و چهارصد و دو

ساعت چهار تا هشت عصر

نمایشگاه تا ششم آذرماه ادامه دارد

ساعت بازدید چهار تا هشت عصر

کافه کلاسیک

مانی غلامی

Mani
Gholami

مانی غلامی، متولد سال چهل و هشت است لیسانس نقاشی را در سال شصت و هفت و فوق لیسانس تصویرسازی را در سال هشتاد و یک، از دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران گرفت. او علاقه مند به سینما بود و برای شرکت در کنکور سینما، به کلاس طراحی رفت و این آغاز دلمشغولی اش به طراحی شد. پس از دریافت لیسانس در دوران سربازی طراحی را به طور جدی ادامه داد و در این مسیر، احمد و کیلی، فرشید ملکی، ابراهیم جعفری و فرید جهانگیر استادان تأثیرگذار بر او بودند.

علاقه به سینمای کلاسیک، با طراحی و نقاشی کردن از صحنه های سینمایی در آثار مانی غلامی ظهور کرد. و این تم همواره در آثارش دیده می شود. او همچنین در کارهایش بر مردم نگاری و زندگی روزمره تمرکز دارد؛ آدم هایی در حال رقص، غذا خوردن، صحبت کردن و... به گفته خودش آدم ها در خلوت، رفتار و ظاهری متفاوت از اجتماع دارند. او از سال هفتاد و نه تاکنون هشت نمایشگاه انفرادی در گالری های الهه، فروه، والی، هما، ساربان و... داشته و در هیجده نمایشگاه گروهی داخلی و خارجی شرکت کرده است.

کافه منطقه الفراغ زیستن در روزگار تنگی است، آن جا که انسان رهیده از سنت اما در بند زمانه‌ی سنت زده، خیابان را نمی‌تواند تسخیر کند پس خیابان را به کافه می‌برد و تجربه‌های به تاخیر افتاده‌ی پهنه شهر را در تنگنای کافه به طرزی گلخانه‌ای تجربه می‌کند. اما خوب که بنگریم بذر رویش خیابان را در کافه

نشا می‌شود. دوگانه‌ی فاعلیت-انفعال کافه نشینان البته طی دهه‌ی اخیر همواره محل نزاع بوده است و مانی غلامی راوی همین دوگانه است. راوی

انسان‌هایی که از گوشه‌گوشه‌ی جهان هنر احضار شده‌اند و به درستی نمی‌دانیم شکست را زندگی می‌کنند یا برای بازگشت به پهنه‌ی اجتماع آماده می‌شوند.

در مجموعه‌ی «کافه کلاسیک»، غلامی انسانی را تصویر می‌کند که حتی جای کمترین حرکتی در کادر راهم ندارد اما رویاهایش و آرزوهایش و تاریخش و زندگی روزمره‌اش را در همان تنگنا نگهبانی می‌کند و به سختی زیستش را امتداد می‌دهد.

سعید باباوند

آبان ماه ۱۴۰۲

Classic Café

Café is the free zone for survival in the current era of suppression where humans, liberated from tradition, nonetheless still in the grip of traditionally oriented reign, cannot conquer the street. So, they instead bring the street into the café to taste the delayed urban experiences within the confined space of café; like the way plants are cultivated in the greenhouse! However, a closer look reveals that seed of street life germinates in the café. The dual nature of activity and passivity among café dwellers has always been the subject of debate and Mani Gholami serves as the narrator of this duality, telling the story of individuals summoned from corners of the art world while we are unsure whether they are living the defeat or preparing for a return to the social sphere. In “Classic Café” series, Gholami portrays humans deprived from the slightest space to move within the frame but still guarding their dreams, desires, history, and daily life within the confinement of walls, exerting themselves to extend their existence.

Saeed Babavand / November 2023

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

112×178 cm

۱۱۲×۱۷۸ cm

اکریلیک روی بوم
Acrylic on canvas

از این خانم‌ها، با اجازه خودشان درکافه آرته که کارهایم روی دیوارهایش بود، عکس گرفتم. نقاشی‌ام دقیقاً همان صحنه عکسی است که گرفتم و ایده‌ای شد برای کافه‌های ساختگی‌ام...

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

100×70 cm
۱۰۰×۷۰ cm
اکریلیک روی بوم
Acrylic on canvas

100×80 cm
۸۰×۱۰۰ cm
اکریلیک روی بوم
Acrylic on canvas

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا

Color pencil on cardboard

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

پاستل روغنی روی مقوا

Oil pastel on cardboard

این طبیعت اسکار کوکوشکا را خیلی دوست داشتم. چریت رنگ‌گذاری اکسپرسیونیست‌ها را دوست دارم. عکسی را که از دو نفر از دوستانم در کافه آرته گرفته بودم، در این کار آوردم.

ادوارد مونش و دفماسیون هایش صحنه کافه از فیلم در مکانی خلوت، نیکلاس ری است؛ فیلم نواری که جنبه عشقی اش بیشتر به چشم می آید. همفری بوگارت و گلوریا گراهام در این صحنه هستند. چند کارم با استفاده از این سکانس است.

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا

Color pencil on cardboard

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا

Color pencil on cardboard

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا

Color pencil on cardboard

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا

Color pencil on cardboard

بیشتر هاپر و اکسپرسیونیست‌ها را در این مجموعه آوردم اما این اثر، تنها کار خارج از این قاعده بود؛ کاری از شاگال. از ۱۰ سال پیش علاقه‌مند شدم که رمان مرشد و مارگریتا را کار کنم. سبک کاری خودم به این رمان نمی‌آمد، اتودهای بسیاری با حال‌وهوای آثار شاگال زدم اما فعلاً پروژه را نگه داشتم

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا

Color pencil on cardboard

کلوریا سوانسون، از بازیگران دوران صامت سینما بود که بعد از ورود صدا به سینما مانند خیلی‌ها دیگر محو شد و زندگی‌اش بهانه‌ای برای بیلی وایلدِر شد؛ او در فیلم سانست بولوار زندگی خودش را بازی کرد. این کار هاپر در خیلی از آثارم آمد مردی تنها بعد از شکستی در زندگی به کافه یا باری پناه می‌برد؛ یک سکانس تکراری در سینمای کلاسیک، در نوار و حتی ژانرهای دیگر.

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

کافه کلاسیک با این اثر آغاز شد. از کافه آرته که در خیابان فرشته بود و نوارهایم مدتی روی دیوارهایش بود، عکس گرفتم و کار کردم.

هاپر و صحنه‌ای از «تعطیلی از دست‌رفته»؛ بیلی وایلدِر به خاطر الکی بودن، کاراکتر اصلی بخش‌های کافه و بار در فیلم‌های بسیاری است که تا به حال خیلی از آن نوارهای او کار کردم. این، اولین فیلم راجع به اعتیاد به الکل است.

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

جیمز استوارت، بازیگر کلاسیک
مورد علاقه‌ام، در یکی از فیلم‌های
غیروسترنش باکاری از فرانسیس بیکن.

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

همفتری بوگارت در کارابانکا هر موقع گرفتار پلیس می‌شد در این حالت بود. اینجا هم با عشق قبلی اینگرید
برگمن و منظره‌ای از امیل نولد تصویر شده است.

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

29.7×42 cm
۴۲×۲۹,۷cm
جوهر و قلم فلزی روی مقوا
Pen and ink on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

آلن لد از فیلم وسترن شین که در تهران اکران، و در دهه ۳۰ شمسی خیلی معروف شد. در این سال ها که روی فیلم نوآر کار کردم، متوجه شدم فیلم نوآر بسیاری با استایل بارانی و شاپو بازی کرده، این صحنه ای از اسلحه کرایه ای است که بعدها فهمیدم کاراکترش ایده ای برای ملویل برای نقش آلن دلون در فیلم سامورایی شده بود. کار پشت سر هم اثر هاپر، و این تنها کار افقی ام است.

25x 35 cm

۲۵x ۳۵ cm

پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

25x 35 cm

۲۵x ۳۵ cm

مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

آقا خودش خوب می‌دونه
 که ما اونو از رودخونه
 درش آوردیم
 بیرون آوردیم
 آوردیمش توی خونه

نقاشی پشت، اثر کمال‌الملک
 است. سعی کردم با رنگ‌ها در کل
 اثر و آدم‌های نشسته روی زمین
 ارتباط برقرار کنم... بچه که بودم،
 برادرهای بزرگم وقتی دور سفره
 بودند و غذا می‌خوردیم، حالتشان
 مانند این فیلم بود.

35x50 cm
 ۵۰x۳۵ cm
 مداد رنگی روی مقوا
 Color pencil on cardboard

عباس یاری، به من می‌گفت
 روی سینمای ایران کار کنم.
 در این دو سال بیش از ۲۰
 فیلم فارسی دیدم و در چند
 کار اخیرم تأثیر گذاشت، در این
 کار، صحنه معروف گوزن‌ها را
 آوردم و البته دوباره در کاری
 دیگر استفاده شده است.
 صنیع‌الملک را هم از دوره
 دانشجویی دوست داشتم
 و البته منجر به مهمانی‌ها و
 حتی پایان‌نامه ارشدم شد.

35x50 cm
 ۵۰x۳۵ cm
 مداد رنگی روی مقوا
 Color pencil on cardboard

در این کار، از سکانس کافه‌ی فیلم مخصوصه استفاده کردم. اولین بار بود که این دو غول بازیگری مقابل هم قرار گرفته بودند.

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

35×50 cm
۵۰×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

برای اولین بار در کنار یک فیلم نوآر، از نقاشی دخترم نیلا استفاده کردم. برایش جالب بود که نقاشی‌اش را کپی می‌کنم؛ خودش هم در کار دست برد.

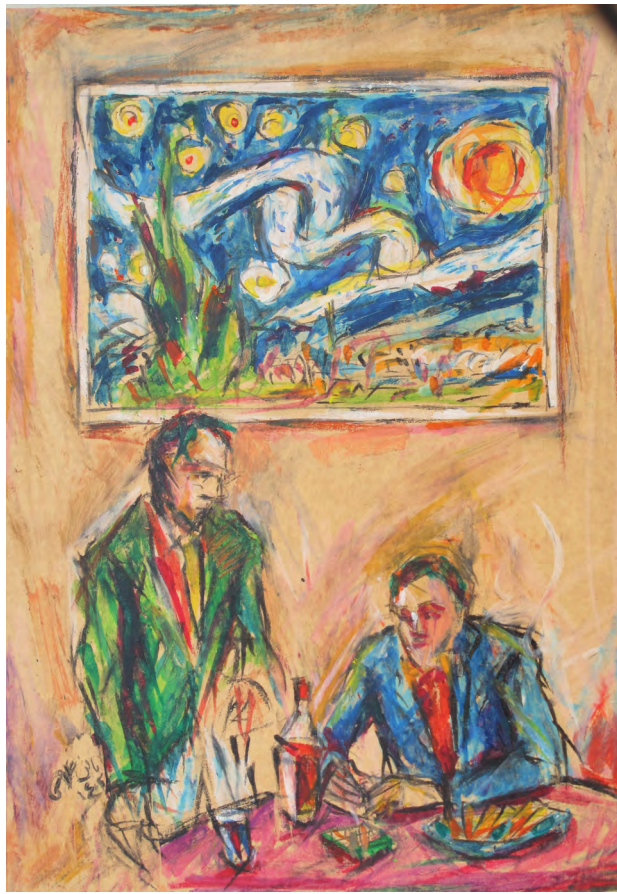

35×50 cm
۵۰×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

تلفیقی از کازابلانکا و ون گوگ. سعی کردم با رنگ لباس‌ها بین آن‌ها ربطی ایجاد کنم. همفری بوگارت وقتی به مشکلی برمی‌خورد، پینایست سیاه پوستش خیلی نگرانش می‌شد. او در اینجا پیانو زدن را رها کرد ... و هر موقع این کار را می‌کرد به او می‌گفت:
Play it again Sam

نیلا، دخترم، از وقتی دوساله بود با من نقاشی می‌کرد و اجازه می‌دادم روی آثارم کار کند. این کار روی دیوار، کپی نقاشی خودش است. بسیار خوشش آمد. صحنه فیلم کافه ریک فیلم کازابلانکا که بی‌اغراق معروف‌ترین کافه تاریخ سینماست و البته معروف‌ترین صاحب کافه.

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

مداد رنگی و پاستل روغنی روی مقوا

Color pencil and oil pastel on cardboard

25×35 cm

۲۵×۳۵ cm

پاستل روغنی روی مقوا

Oil pastel on cardboard

دوست داشتم مانند خود
اکسپرسیونیست ها کار کنم، صحنه
فیلم و نقاشی به هم نزدیک شد.

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
پاستل روغنی روی مقوا
Oil pastel on cardboard

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

استیو مک کوپین، همیشه دلم
می‌خواست مثل او بور باشم با کاری از
امیل نوله.

25×35 cm
۲۵×۳۵ cm
مداد رنگی روی مقوا
Color pencil on cardboard

میدان هفتم تیر
خیابان لطفی
تقاطع مشاهیر
شماره ی سی و نه

تلفن ۸۸۳۰۱۳۶